

Διαχείριση της Πανδημίας - Υγείας: Φόβος, πόνος, κόπος, καταστροφή, θάνατος για τους πολλούς, κέρδη για τους λίγους

Γράφει ο Βασίλης Τουμπέλης

Προχωράμε προς την τρίτη χρονιά της πανδημίας Covid-19 και την επικράτηση πλέον της μετάλλαξης ΟΜΙΚΡΟΝ επί της ΔΕΛΤΑ. Οι συνέπειες, τόσο διεθνώς όσο και στην Ελλάδα, είναι πλέον εμφανείς: Δεκάδες χιλιάδες ιχνηλατημένες μολύνσεις καθημερινά, αυξήσεις των εισαγωγών νοσηλείας και του αριθμού των διασωληνωμένων αλλά και των θανάτων. Η διαχείριση της πανδημίας και οι συνέπειές της έχουν επώδυνα αποτελέσματα -δεν θα αναφερθούμε στα οικονομικά- τόσο διεθνώς, όσο και στην Ελλάδα, ιδιαίτερα στον εργατολαϊκό κόσμο, για τις συνέπειες και ποιοι είναι αυτοί που πληρώνουν το τίμημα της πανδημίας και της πολιτικής διαχείρισής της.

Η πλειοψηφία της κοινωνίας βρίσκεται μπροστά σε μία εφιαλτική πραγματικότητα: υγειονομική κρίση, φτώχεια, εργασιακή επισφάλεια, ακρίβεια, εκτόξευση των τιμών ρεύματος και καυσίμων, συνεχείς τραγωδίες ανθρώπων που κάηκαν ζωντανόι προσπαθώντας να ζεσταθούν.

Ο φόβος της νόσησης μπαίνει στις ψυχές, μπροστά στα χάλια του δημόσιου συστήματος υγείας, την έλλειψη πρωτοβάθμιας διάγνωσης και περίθαλψης, την ανεργία και την φτώχεια. Την ταλαιπωρία, με τις μεγάλες ουρές, έξω από τις όποιες δημόσιες δομές υγείας, για ένα δωρεάν τεστ η PCR, ή στα εξωτερικά ιατρεία των δημόσιων νοσοκομείων. Η εργατική τάξη πληρώνει ακριβά και τα αναγκαία μέτρα ατομικής προστασίας και διάγνωσης, με ένα κόστος πρόχειρα υπολογιζόμενο μηνιαίως, 150 με 200 ευρώ.

Πληρώνει όμως ακριβά και το κόστος της αναστολής εργασίας, τις μειώσεις των ωρών εργασίας, τις απολύσεις, τις μειώσεις μισθών και δικαιωμάτων.

Η κατάσταση στα δημόσια νοσοκομεία συνεχώς χειροτερεύει ενώ κάποια είναι πλέον στα όρια της κατάρρευσης, πέρα από τα κυβερνητικά ψέματα. Πολλά νοσοκομεία έχουν μετατραπεί ουσιαστικά μόνο για ασθενείς Covid, εγκαταλείποντας άλλες λειτουργίες της νοσοκομειακής περίθαλψης, όπως οι χειρουργικές επεμβάσεις. Στο πρώτο εξάμηνο του 2021, έγιναν 98.000 λιγότερες επεμβάσεις, χειρουργεία τα οποία ανεβλήθησαν επ' άοριστον ή κατευθύνθηκαν στον ιδιωτικό τομέα, σύμφωνα με στοιχεία του ΚΕΠΥ, ενώ υπολογίζεται ότι πάνω από 120.000 ασθενείς Covid νοσηλεύτηκαν στο ΕΣΥ, από τον Φλεβάρη

του 2020, μέχρι σήμερα.

Άλλα πάλι νοσοκομεία, ιδιαίτερα στην επαρχία, υπολειπόμενα, μεταφέροντας συνεχώς περιστατικά σε μεγαλύτερα νοσοκομεία. Με την ανακοίνωση της κυβέρνησης ότι επιτάσσει 300 κρεβάτια ιδιωτικών κλινικών, με το αζημίωτο φυσικά, αποκαλύφθηκε ότι οι κλινικάρχες επιλέγουν τους ασθενείς. Παράλληλα ήρθε στο φως της δημοσιότητας το γεγονός ότι [17 περιστατικά του ΓΝ ΝΙΚΑΙΑΣ](#), παρέμειναν για μια μέρα σχεδόν, αναζητώντας κρεβάτια.

Το προσωπικό των δημόσιων νοσοκομείων, αποδεκατίζεται καθημερινά, με τους πάνω από 3000 καθημερινά νοσησαντες υγειονομικούς ή βρισκόμενους σε καραντίνα, με την μετάλλαξη ΟΜΙΚΡΟΝ, από τους 5000 σε αναστολή εργασίας, με τους πάνω από 2000 συνταξιοδοτούμενους, χωρίς βέβαια νέες προσλήψεις. Δημιουργείται έτσι ένα ασφυκτικό περιβάλλον περίθαλψης για τους ασθενείς όσο και εργασίας για τους υγειονομικούς. Εξαντλητικά ωράρια, χωρίς ρεπό, συνεχές τρέξιμο και ψυχοσωματική κούραση και όχι μόνο ([Βλ. εδώ](#))

Οι συνθήκες νοσηλείας συνεχώς επιδεινώνονται σε πολλά νοσοκομεία, με δεκάδες ασθενείς να συσσωρεύονται σε αίθουσες αναμονής, εκατοντάδες σε ράντζα, ενώ έγινε και μεγάλη συζήτηση για τους διασωληνομένους εκτός ΜΕΘ, οι οποίοι έχουν κατά 60% πιθανότητα για θάνατο. Μεγάλη συζήτηση έγινε και για τις ΜΕΘ που μένουν “καβάτζα” από το ενιαίο σύστημα εξεύρεσης των μονάδων, και φυσικά για τους μεγαλο-καθηγητάδες της Ιατρικής οι οποίοι, είναι κοινό μυστικό, έχουν μετατρέψει ουσιαστικά πολλές πανεπιστημιακές κλινικές, άτυπα, σε ιδιωτικά παραμάγαζα.

Όσες υπεράνθρωπες προσπάθειες και να γίνονται από τους ιατρούς, νοσηλευτές, και το υπόλοιπο προσωπικό, δεν μπορούν να καλύψουν τις ελλείψεις σε εξειδικευμένο και βοηθητικό προσωπικό,, σε ιατρικο-τεχνολογικό εξοπλισμό, και σε δομές αντιμετώπισης της πανδημίας.

Σήμερα φαίνεται ξεκάθαρα η εγκληματική απουσία της πρωτοβάθμιας περίθαλψης για τον εργατολαϊκό κόσμο, με όλες τις συνέπειες, τόσο στην επέκταση της πανδημίας, όσο και στην διαχείριση της αντιμετώπισης της νοσηρότητας του πληθυσμού. [Βλ. σχετικά: [Πρωτοβάθμια υγεία στηριγμένη σε 4 πυλώνες: Πρόληψη – Διάγνωση – Περίθαλψη – Αποκατάσταση, του Βασίλη Τουμπέλη](#)]

Αποτέλεσμα όλης αυτής της κατάστασης είναι η [αυξημένη θνησιμότητα](#), με τα μακάβρια νούμερα μέχρι σήμερα να ξεπερνούν τις 22000.

Απώλειες οι οποίες σε μεγάλο βαθμό δεν έχουν να κάνουν με τις μεταλλάξεις ΔΕΛΤΑ και ΟΜΙΚΡΟΝ και τον αριθμό των ανεμβολίαστων, αλλά και με την εγκληματική κυβερνητική διαχείριση της πανδημίας, η οποία έντεχνα αποκρύβεται από τα ΜΜΕ.

Η επέλαση της ΟΜΙΚΡΟΝ, στην πανδημία covid-19 μετά την ΔΕΛΤΑ, αφήνει το ΕΣΥ σε πολύ άσχημη κατάσταση, κάτι το οποίο από τα τέλη του 2020 είχε καταγραφεί αλλά και είχε προβλεφθεί για την Ελλάδα, και [σε σχετική διεθνή έκθεση για τα συστήματα υγείας από τον ΟΟΣΑ](#).

Απέναντι στέκεται σήμερα ο ιδιωτικός τομέας με μεγάλες νοσοκομειακές δομές, ο οποίος έντεχνα έχει κρατηθεί, ουσιαστικά έξω από την πανδημία, έχοντας πολλές ΜΕΘ, τις οποίες διαθέτει με καθαρά κερδοσκοπικά κριτήρια, στους υψηλούς πελάτες ή στις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες είτε ακόμη και σε ασθενείς του ΕΟΠΥΥ, με το αζημίωτο φυσικά. Ο ιδιωτικός τομέας δέχεται πίεση με την έννοια ότι αναλαμβάνει πολλά περιστατικά της κοινής περίθαλψης και των χειρουργείων, επιβαρύνοντας επί πλέον τις τσέπες των ασθενών και του ΕΟΠΥΥ. Και οι εργαζόμενοι, είναι σε συνεχόμενο τρέξιμο, με ψυχοσωματική κούραση, έχοντας αρκετές φορές στο κεφάλι την απειλή της απόλυσης και της απληρωσιάς στις μικρότερες δομές και με μειώσεις μισθών έως 40% τα τελευταία χρόνια.

Το μεγάλο πάρτι φαίνεται ότι γίνεται στην πρωτοβάθμια περίθαλψη, την οποία ελέγχουν οι εργολάβοι της υγείας και οι όμιλοι, μέσα κυρίως από την δημόσια ιχνηλάτηση και τα τεστ, τα απλά ή τα PCR, και φυσικά με την συνδρομή της κυβέρνησης ([βλ. εδώ](#)).

Μέσα στην πανδημία τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων έχουν εκτοξευτεί, παρ' ότι δεν έχουν εκδοθεί ακόμη τα επίσημα κέρδη για το 2020. Και δεν θα αναφερθούμε στα μυθικά κέρδη των πολυεθνικών φαρμακευτικών μονοπωλίων, με τις αποκλειστικότητες των εμβολιαστικών πατεντών, αυτά από μόνα τους, θα ήταν μια ξεχωριστή ανάλυση. Σήμερα δεν είναι μόνο οι όμιλοι οι οποίοι κερδίζουν, αλλά και μια σειρά μικρομεσαίων εργολάβων και επιχειρηματιών υγείας, μεγαλο-γιατρών, ακόμη και αρκετών φαρμακοποιών. Όλοι αυτοί είναι ουσιαστικά ωφελούμενοι και αντικειμενικά κοινωνικοί σύμμαχοι της ανθυγιεινής πολιτικής της κυβέρνησης.

Ο μεγάλος ένοχος αναδεικνύεται η κυβέρνηση Μητσοτάκη με την πολιτική της, η οποία σήμερα εξαντλείται στις εμβολιαστικές εκκλήσεις ατομικής ευθύνης και στους αλλοπρόσαλλους χειρισμούς, τις υποχρεωτικότητες και τα πρόστιμα. Όχι μόνο δεν ενίσχυσε το Δημόσιο σύστημα υγείας από τον Φλεβάρη του 2020 -δεν αναφέρομαι πιο πριν- αλλά αντίθετα μείωσε τις δαπάνες για την υγεία το 2021 κατά 600 εκατ. ευρώ, ενώ οι προϋπολογιζόμενες δαπάνες για το 2022 προβλέπουν μειώσεις άλλων 860 εκατ.

Αυτό δεν είναι τυχαίο, μιας και έμπρακτα αποδεικνύεται ότι το κυβερνητικό ενδιαφέρον για την υγεία είναι εντελώς προσηματικό και προπαγανδιστικού χαρακτήρα. Η κυβερνητική πολιτική για την υγεία είναι δέσμια των Μνημονιακών και των Ευρω-NATOϊκών δεσμεύσεων, και αυτό επί πλέον αποδεικνύεται από το ότι οι εξοπλιστικές δαπάνες για το 2022 θα φτάσουν στο ιστορικό υψηλό των 7,6 δισ. ευρώ ([βλ.εδώ](#)).

Άλλωστε τα σχέδια ιδιωτικοποιήσεων του ΕΣΥ μέσω των ΣΔΙΤ για την υγεία υπάρχουν, απλά φαίνεται ότι πάνε λίγο πίσω.

Το μάχιμο ιατρικό και υγειονομικό κίνημα δεν έχει σταματήσει να αγωνίζεται σήμερα για τα άμεσα αναγκαία και ζωτικά μέτρα, και μέσα στην αλματώδη αύξηση κρουσμάτων και νοσούντων με covid-19 και τις παραλλαγές ΔΕΛΤΑ και ΟΜΙΚΡΟΝ, Όμως εάν δεν γίνει υπόθεση ζωής η διαχείριση της πανδημίας από το ίδιο το εργατολαϊκό κίνημα, με ενωτικά, μαζικά και δυναμικά χαρακτηριστικά, δεν ανατρέπεται η εγκληματική πολιτική. Η εποχή των διαπιστώσεων και των καταγγελιών έχει πλέον παρέλθει... ΑΜΕΣΑ ΜΕΤΡΑ ΤΩΡΑ, με μέτρα στησίματος της πρωτοβάθμιας περίθαλψης. Μαζικές άμεσες προσλήψεις προσωπικού, μονιμοποιήσεις συμβασιούχων, επικουρικών. Επιστροφή με συνεχή τεστ, των 5.000 εργαζομένων σε αναστολή. Άνοιγμα των κλειστών νοσοκομείων τώρα. Επίταξη των δομών του ιδιωτικού τομέα με έλεγχο από το Υπουργείο Υγείας και χωρίς αποζημιώσεις.

Ο Βασίλης Τουμπέλης είναι πρώην πρόεδρος της Ομοσπονδίας Συλλόγων Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων Ελλάδας -Ιδιωτικός τομέας υγείας